

gemeente **Staphorst**

Uitvoering handhaving recreatief (nacht)verblijf buiten kampeerterreinen

Inleiding

De afgelopen jaren is er sprake van een terugkerend fenomeen: groepen jongeren die met name in het buitengebied op weilanden tenten en caravans plaatsen en vervolgens voor een bepaalde periode hier verblijven en recreëren (recreatief nachtverblijf). De duur van het verblijf wisselt van enkele dagen tot enkele weken. Het betreft de periode voor tijdens en na de bouwvak. Het behoeft geen verdere uitleg dat deze wijze van recreëren illegaal is op grond van de vigerende bestemmingsplannen en de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV), te weten artikel 4:18 van de APV.

De media hebben in 2010 enkele artikelen geschreven over deze vorm van illegaal kamperen in Staphorst. Hier werd al gauw gesproken over de term 'gelegenheids-camping'. In 2009 zijn op 4 locaties binnen de gemeente Staphorst deze zogenaamde 'gelegenheidscampings' aangetroffen. In 2010 zijn deze locaties niet geregistreerd maar wel waargenomen door diverse handhavers. Vermoedelijk ligt dit aantal hoger dan de 4 locaties uit 2009.

Bij deze illegale 'gelegenheidscampings' ontstaan allerlei ongewenste nevenactiviteiten. Zo wordt er doorgaans stevig gedronken (wat niet strookt met het alcoholmatigingsbeleid van de gemeente Staphorst), wordt afval in tonnen verbrand. Hierdoor kan de nodige overlast ontstaan voor de omgeving. Wanneer er niets wordt ondernomen bestaat de kans dat excessen en de daarmee gepaarde overlast groter worden.

Handhaving zal puur en louter plaatsvinden bij deze excessen. Dat moet uiteindelijk het uitgangspunt zijn. De toezichthouders dienen zelf te oordelen of het al dan niet gaat om een exces. Het is dus niet de bedoeling om rigide om te gaan met handhaving, waarbij bijvoorbeeld perceeleigenaren aangeschreven worden, omdat hun kinderen in een weiland op of nabij het erf een tent hebben opgezet.

Wettelijk kader

Op 1 januari 2008 is de Wet op de Openluchtrecreatie komen te vervallen. In deze wetgeving werd ondermeer voorzien in het optreden tegen kamperen buiten de daarvoor bestemde kampeerterreinen. Na deze datum kunnen gemeenten zelf bepalen hoe zij het kampeerbeleid vormgeven, als ze zich maar houden aan de bestaande relevante wetten (waaronder de milieuwetten).

Ter compensatie van de Wet op de Openluchtrecreatie heeft het VNG aan al haar leden geadviseerd om drie artikelen op te nemen in de APV. De gemeente Staphorst heeft deze drie artikelen ook overgenomen in de APV, welke hieronder zijn uitgeschreven:

Artikel 4:17 Begripsbepaling

In deze afdeling wordt onder kampeermiddel verstaan: Een onderkomen of voertuig waarvoor geen bouwvergunning in de zin van artikel 40 van de Woningwet is vereist, dat bestemd of opgericht is dan wel gebruikt wordt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan is bestemd of mede bestemd.
2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de rechthebbende op een terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod als bedoeld in het eerste lid.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8. kan de ontheffing worden geweigerd in het belang van:
  - a) de bescherming van natuur en landschap;
  - b) de bescherming van een stadsgezicht.

Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen

1. Het college kan plaatsen aanwijzen waarop het verbod van artikel 4:18, eerste lid niet geldt.
2. Het college kan daarbij nadere regels stellen in het belang van de gronden, genoemd in artikel 4:18, vierde lid.

Definities

Om onduidelijkheden weg te nemen omtrent de interpretatie van diverse definities, wordt in dit document een toelichting gegeven op de definities en op de handhavingmogelijkheden.

Op grond van artikel 4:18 van de APV is het verboden om te kamperen (recreatief nachtverblijf) op locaties waar dat op grond van het bestemmingsplan niet is toegestaan. Lid 2 geeft een uitzondering op dit verbod. Een rechthebbende mag op zijn eigen terrein wel kampeermiddelen voor eigen gebruik plaatsen. Wat verstaan wij echter onder de definities 'rechthebbende', 'zaak', 'terrein', 'kampeermiddelen' en 'eigen gebruik'.

Rechthebbende:

Natuurlijk of rechtspersoon die over een zaak zeggenschap heeft krachtens een zakelijk of persoonlijk recht¹. Met andere woorden: degene aan wie een goed (zaak of recht) toebehoort. In het kader van deze uitvoeringsregel wordt hieronder verstaan:

- de eigenaar (natuurlijk persoon) en leden van het gezin die geregistreerd staan² op het adres van de eigenaar of;
- de eigenaar (rechtspersoon, bijvoorbeeld een maatschap), indien het adres van vestiging voor woondoeleinden wordt gebruikt. Is hier sprake van, dan vallen de personen die ingeschreven staan op dit adres onder de reikwijdte van het eigen gebruik.

Terrein:

Het erf³ van de personen zoals omschreven bij de definitie 'rechthebbende'.

Hierbij verstaan wij onder 'erf':

Al dan niet bebouwd perceel of een gedeelte daarvan dat direct is gelegen bij een hoofdgebouw en dat in feitelijk opzicht is ingericht ten dienste van het gebruik van dat gebouw, en, voor zover een bestemmingsplan of een beheersverordening van toepassing is, deze die inrichting niet verbieden.

Eigen gebruik:

Het gebruik van een erf (zie definitie 'terrein') door personen zoals omschreven bij de definitie 'rechthebbende' voor het plaatsen van kampeermiddelen om hierin te verblijven en te recreëren.

---

¹ www.responsa.nl (juridisch woordenboek)

² Op basis van het GBA

³ Overgenomen uit artikel 1 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht

Handhaving

Handhaving geschiedt normaliter volgens het schema van de Handhaving- en gedoogstrategie Fysieke Leefomgeving⁴ van de provincie Overijssel. Dit schema bestaat uit drie stappen. Elke stap heeft termijn waarin de overtreder de kans krijgt om de overtreding te beëindigen. Het toepassen van de Handhaving- en gedoogstrategie Fysieke Leefomgeving is te arbeidsintensief, tijdrovend en niet geschikt voor het bestuursrechtelijk aanpakken van een gelegenheidscamping. Een gelegenheidscamping staat in veel gevallen niet langer dan twee weken op een bepaald perceel. Vanwege het geringe tijdsbestek waarin de overtreding plaatsvindt is het niet wenselijk en praktisch om het hele schema te doorlopen. Er wordt dan ook direct overgegaan tot het opleggen van een last onder dwangsom aan de eigenaar van het perceel met een begunstigingstermijn van twee dagen. Mocht de gelegenheidscamping na die twee dagen nog steeds aanwezig zijn op het desbetreffende perceel dan verbeurt de eigenaar van het perceel €500,- per dag dat de overtreding voortduurt met een maximum van €2500,-. Mocht de gelegenheidscamping niet één, maar meerdere percelen omvatten, dan zullen alle eigenaren aangeschreven worden.

---

⁴ Deze strategie is vastgesteld door het college op 16 februari 2010.